

La început a fost cuvântul

Flavius

Până și strigătul de durere nu se aude,
rămâne ca o pasăre mută
suspendat în golul dintre adevăr și minciună
pe care oamenii îl ignoră.

La începutul lumii cuvântul își dăduse sieși întâietate,
Dumnezeu și oamenii l-au respectat
punând în el întregul deznodământ
ce dansează pe sârma dintre trecut și viitor
și trece pe deasupra capetelor noastre
ca o rază de lumină.

După un timp ne-am convins cu toții
că nu putem ști niciodată
dacă sensul în care mergem
este cel nimerit.